

MEINE WELT
AUF DEUTSCH

WALDEMAR
GRZEBIEŃ

SCENARIUSZ LEKCJI

**Program nauczania do języka niemieckiego (III.1.P) dla szkoły
ponadpodstawowej**

opracowany w ramach projektu

**„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład
zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie
kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”**

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza
Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Redakcja merytoryczna – Elżbieta Witkowska

Recenzja merytoryczna – dr Danuta Koper

Agnieszka Szawan-Paras

Katarzyna Szczepkowska-Szczęśniak

dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji

Gdzie zamieszkać – w mieście czy na wsi? (Stadt oder Land – zwei Lebensräume)

Klasa/czas trwania lekcji

II/90 minut

Cele ogólne:

- Rozwijanie zasobu środków gramatycznych, leksykalnych, ortograficznych oraz fonetycznych.
- Tworzenie wypowiedzi ustnych.

Cele operacyjne (szczegółowe)

Uczeń:

- wymienia zalety i wady życia w mieście i na wsi,
- mówi, gdzie chciałby mieszkać i dlaczego,
- stosuje w mowie i piśmie następujące słowa i wyrażenia: hektisch, idyllisch, die Natur genießen, immer lossein, sich mit öffentlich Verkehrsmitteln bewegen, umweltbewusst, es gibt Staus, Smog, von einem anderen Ende zum anderen fahren, Empfang, Internetanschluss, Gemüse anbauen, Miet und Baupreise, itd.,
- współpracuje w grupie i przyjmuje odpowiedzialność za wykonanie zadania.

Metody/techniki/formy pracy

- praca indywidualna,
- praca w grupach,
- metoda podkładki na stół (Platzdeckchen-Methode, placemat),
- poker kryterialny.

Środki dydaktyczne

- laptop i rzutnik multimedialny lub telewizor,
- plansze i zestawy kart z wypisanymi zaletami i wadami życia w mieście i na wsi (dostosowane do potrzeb uczniów z SPE).

Opis przebiegu lekcji

- Nauczyciel podaje cele lekcji.
- Wprowadzenie: Nauczyciel pyta uczniów, gdzie mieszkają, na wsi czy w mieście.
- Uczniowie tworzą cztery grupy czteroosobowe. Każda grupa otrzymuje duży arkusz papieru. Dzieli go na cztery części, a w środku zostawia wolne pole w formie okręgu. Każda grupa dostaje inne zadanie:
- Grupa pierwsza notuje zalety, a druga wady życia na wsi, grupa trzecia zalety, a czwarta wady życia w mieście.

- Uczniowie pracują w grupach.
- Uczniowie oglądają film ze strony: <https://www.youtube.com/watch?v=uHQs6uvdG8w> i dopisują ewentualnie nowe argumenty, które padły w filmie. Jeśli istnieje taka potrzeba uczniowie oglądają film dwa lub trzy razy.
- Uczniowie porównują swoje zapiski, dyskutują nad nimi i wspólną wersję wpisują w wolny okrąg na środku kartki, którą zostawiają na stoliku.
- Poszczególne grupy podchodzą do innych stolików i przyglądają się zapisanym argumentom. Po zakończeniu tego „spaceru po klasie” (Klassenspaziergang) wracają do swojego stoika. Mogą jeszcze dodać inne argumenty, jeśli takie przyszły im na myśl.
- Uczniowie tworzą nowe grupy i grają w pokera kryterialnego, ustalając hierarchię ważności poszczególnych elementów. Planszę z ułożonymi na niej kartami rozkładają na swoim stoliku.
- Uczniowie pochodzą do stolików swoich kolegów i oglądają ustaloną przez nich hierarchię ważności argumentów. Mogą stawiać pytania i prosić o uzasadnienie.

Zadanie domowe: Uczniowie mają obejrzeć film ze strony: <https://www.youtube.com/watch?v=ET3ErNh7pgA> i określić, czy są raczej typem mieszczaucha czy wieśniaka.

Komentarz metodyczny

Jeśli w klasie znajdują się uczniowie słabowidzący i słabosłyszący, nauczyciel powinien zadbać, by siedzieli blisko ekranu rzutnika. Jeśli jest taka możliwość, film należy zaopatrzyć w napisy. Niezbędna jest stała kontrola stopnia zrozumienia filmu przez uczniów prowadzona przez nauczyciela.

Na końcu zajęć sprawdzając, czy cele zajęć zostały zrealizowane, nauczyciel może użyć techniki zdań niedokończonych. Uczniowie mają dokończyć zdania:

Na lekcji najbardziej podobało mi się...

Chciałbym uczyć się przy pomocy...

W uczeniu/koncentracji przeszkadzało mi...

Aby to zapamiętać, potrzebuję...

Taka informacja potrzebna jest zwłaszcza w przypadku uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Na następnej lekcji nauczycieli powinien sprawdzić zadanie domowe i ustalić oceny dla poszczególnych uczniów. W stosunku do uczniów z SPE nauczyciel powinien wziąć pod uwagę nie tylko efekt końcowy, ale też wkład pracy i trudności, jakie musieli pokonać tacy uczniowie.